

den staat zullen moeten laten bevelen, welk werk zij hebben te verrichten en waar zij dit moeten doen, op staatskosten worden opgeleid. De staat moet dan zijn geneeskundige scholen onder eigen beheer nemen, en jaarlijks bepalen, hoeveel leerlingen moeten worden toegelaten om het personeel van den dienst aan te vullen. Dan zou de staat ook de veelbelovende onder de studenten of ambtenaren kunnen aanmoedigen en in staat stellen, hun aanleg te volmaken. Wordt de staatsdienst niet in dezen zin opgevat, dan is hij onbillijk of beledigend tegenover een academisch beroep, dat hij tegen zijn wil zou berooven van de vrijheid, die aan alle beroepen van dien aard wordt gelaten.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

ROCKANJE-MODDER.

Het al of niet voorkomen van radium in de modder van het meertje van Rockanje laat ik buiten beschouwing. Ik wensch mij alleen te bepalen tot de geneeskrachtige uitwerking, die ik als behandelend geneesheer van de patiënten van Bad-Walesteijn kan vaststellen, waartoe ik uit het laatste verslag van Bad-Walesteijn het volgende ontleen:

Sinds de opening van de nieuwe gebouwen, van 1 Juni tot 1 November hebben zich 110 patiënten voor opneming aangemeld. Daarvan konden echter slechts 92 worden geplaatst. In de zomermaanden moesten nl. 18 patiënten wegens gemis aan ruimte worden afgewezen. Het grootst aantal patiënten gelijktijdig in de inrichting aanwezig bedroeg 40 benevens 10 hen beg leidende personen. Van de 92 opgenomen patiënten waren lijdende aan:

Neuralgia rheumatica...	9	herstelden	5	verbeterden	3
Rheumatismus art.....	29	"	7	"	17
Ischias.....	18	"	9	"	3
Rheum musc.....	10	"	4	"	5
Arthritis urica.....	18	"	5	"	12
Schrijfkrimp.....	2	"	—	"	1
Diabetes.....	1	"	—	"	1
Adipositas.....	3	"	—	"	3
Parese.....	2	"	—	"	1

Dus herstelden van de 92 patiënten 30 en verbeterden 46, terwijl bij 16 patiënten, ten deele nog onder behandeling, vooralsnog weinig of geen noemenswaardige verbetering kon worden vastgesteld; het waren meestal verouderde gevallen, o.a. arthritis deformans, waarvan a priori weinig kans op volledig herstel in uitzicht kon worden gesteld.

Rockanje,
25 Januari 1918.

L. E. DE GROOT,
Behandelend geneesheer „Bad-Walesteijn”.

HERZIENING HUISHOUDELIJK REGLEMENT.

I.

In de onlangs gehouden vergadering van de afdeling Tilburg en O. van onze Maatschappij heeft de groote meerderheid der aanwezige leden zich tegen het voorstel van het hoofdbestuur in zake herziening H. H. R. verklaard. Vooral de artikelen betreffende het recht van veto en de gedwongen vertegenwoordiging in het hoofdbestuur en het bijwonen der zittingen van het dagelijksch bestuur werden bezwaarlijk geacht, maar ook de waarschijnlijkheid, dat door de aanneming een groot deel der hoogleeraren en van anderen, die buiten de ziekenfondspraktijk staan, de Maatschappij zal verlaten, waardoor en haar prestige en haar decorum aanzienlijk zullen dalen, was niet zonder invloed. De vraag werd besproken of niet de oplossing van de specialisten- zoowel als de apothekersquaestie kon gevonden worden in het openstellen voor de leden der ziekenfondsen van een driedelige verzekering, één voor huisartsbehandeling, één voor specialistenbehandeling en één voor pharmaceutische hulp, alles onder centraal admi-

nistratief beheer; (desnoods kunnen verzekering voor gasthuisverpleging en andere verzekeringen, die bij invoering van een eventuele ziekwet noodig zouden worden, daaraan worden toegevoegd) de leden dan vrijlatend, of zij zich voor één, twee of voor de drie groepen wenschen te verzekeren. Voor onze afdeling werd dit denkbeeld zeer goed uitvoerbaar geacht.

Tilburg, 27 Januari 1918.

Dr. J. HENSEN, *secretaris der afd. Tilburg.*

II.

Wat mij vooral heeft getroffen bij de bestudeering van de door het hoofdbestuur voorgestelde wijziging, zijn de artikelen 116a en 54a, die aan een groep leden het recht van veto geven over elk besluit van het hoofdbestuur en over elk besluit van de algemeene vergadering. Ik acht mij onbevoegd zonder nadere toelichting een juist oordeel te vellen over het al of niet wenschelijke der geheele voorgestelde wijziging; ik kan mij voorstellen, dat er argumenten zijn, om met SIKKEL te ijveren voor een conglomeraat van belangengroepen, om met KOCH in de maatschappijmoedercel één eenige groote specialistische dochtercel toe te laten, of om met KOUWER te gruwen van deze steeds verder gaande splitsingen; en zonder enig verwijt of bewondering kan ik mij de positie begrijpen van het hoofdbestuur, dat den opdringenden en zich van hun macht bewust wordenden specialisten eerst een adviseerende stem toekende in zijn vergaderingen, daarna drie geldende stemmen, daarna zelfs een plaats hun inruimde in het dagelijksch bestuur, want dat alles was slechts een vragen om invloed en om macht, dat alles was alleen een quaestie van opportuniteit, een vraag van meer of minder.

Maar toen de drang kwam, om ook een macht uit te oefenen bóven het hoofdbestuur, en zelfs het recht van veto over de algemeene vergadering werd opgeëischt, toen had daar slechts één antwoord gepast: „nooit”; en op de bedreiging van verlaten der Maatschappij, was wederom slechts één repliek juist geweest: „gaat in vrede, want „het hoofdbestuur weigert een oneervol voorstel aan de algemeene vergadering voor „te leggen”. Het hoofdbestuur van 1917 heeft helaas dit standpunt niet ingenomen; het heeft den euvelen moed gehad, in de artikelen 54a en 116a voorstellen te doen, onwaardig voor hemzelf, onwaardig voor de Maatschappij. Te dulden, dat een groep leden zich rechten gaat aanmatigen bóven het hoofdbestuur, boven de algemeene vergadering, is toegeven aan afdreiging; daar is geen vraag meer van opportuniteit, geen quaestie meer over meer of minder, daar is aantasting van eer en goeden naam; die eisch is onaannemelijk, welke gevolgen daaruit ook mogen voortvloeien, omdat er grenzen zijn, die niet straffeloos kunnen worden overschreden.

En het komt mij voor, dat er, bij deze blindheid van het hoofdbestuur, een taak is weggelegd voor de centrale commissie, die, in tegenstelling tot alle andere commissies, die voornamelijk voor verschillende materiele belangen optreden, de moreele belangen der Maatschappij, zelfs tegen het hoofdbestuur, heeft voor te staan; zij adviseere alsnog tot tijdigen inkeer.

En mocht ook dit niet baten, dat dan de algemeene vergadering en vooraf de afdelingen besluiten in dezen geest: dat eerst na terugneming der twee bovengenoemde onwaardige artikelen, van het in overweging nemen der overige sprake kan zijn.

Utrecht, 28 Januari 1918.

A. SCHUCKINK KOOL.

III.

In de vergadering der Haagsche afdeling van 17 Januari jl. werd door mij de volgende motie voorgesteld om in te dienen in de a.s. buitengewone algemeene vergadering:

De vergadering spreekt als haar oordeel uit, dat de C. O. moet blijven de eenige vertegenwoordiging van alle leden onzer Maatschappij in ziekenfondszaken en dat aan afzonderlijke organisaties, als nu worden voorgesteld bij hoofdstuk XIII, niet mogen worden toegekend bevoegdheden als genoemd in de art. 54a en 215a, b, c, d, g, h, i.